

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713208455
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713208455.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa N. I., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XXX proti odporcovi U. I., nar. X. X. XXXX, bytom M. XX, I., v konaní o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 9C/138/2013-105 zo dňa 29. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým žiadal o zníženie výživného na odporcu zo sumy 3 000,- Sk mesačne na sumu 28,- eur mesačne, zamietol. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Po vykonanom dokazovaní s prihliadnutím na platnú právnu úpravu, zistený skutkový stav, dospel k záveru, že návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zníženia výživného zo sumy 100,- eur na 28,- eur mesačne, nie je právne opodstatnený. Súd porovnaním okolností, ktoré predchádzali tomuto súdному konaniu, mal preukázané, že k úprave výšky výživného dochádzalo vždy po dlhšom časovom období, keď bolo konštatované aj súdom, že sa v podstate zvýšili náklady na uspokojovanie hmotných potrieb oprávneného dieťaťa a s tým spojených výdavkov. Od poslednej úpravy výživného zmena nastala nielen u odporcu, ale i u rodičov v tom smere, že navrhovateľ nie je v pracovnom pomere, opakovane je evidovaný ako nezamestnaný, jeho príjem spočíva len v poberaní dávky v hmotnej núdzi od 1. 1. 2013 mesačne vo výške 62,50 eur. Počas výkonu trestu bol zamestnaný a z príjmu, ktorý dosahoval, boli uhrádzané náklady v súvislosti s výkonom trestu a ďalšie nároky, ktoré boli voči nemu uplatňované v rámci exekučných konaní. Výživné počas výkonu trestu z jeho pracovnej odmeny bolo zasielané v roku 2013 vo výške 27,40 eur, v roku 2014 vo výške 92,66 eur, celkovo vo výške 120,06 eur. V súčasnej dobe je po prepustení z výkonu trestu na slobodu. Navrhovateľ požiadal o priznanie dávok v hmotnej núdzi, pričom ku dňu rozhodnutia o tomto nároku rozhodnuté nebolo, iný príjem nemá. Matka odporcu je v pracovnom pomere. Návrh navrhovateľa považoval za neopodstatnený, nakoľko navrhovateľ nepreukázal dostatočným spôsobom, že do stavu hmotnej núdze sa nedostal bez vlastného pričinenia a že nie je v jeho reálnych schopnostiach a možnostiach plniť si základnú rodičovskú povinnosť vo výške stanovenej súdom v roku 2008. Naproti tomuto odporca fyzicky vyspel a jeho nároky vzhľadom na skutočnosť, že je študentom stredoškolského štúdia, vzrástli.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že nepredložil potrebné dôkazy o tom, že sa dostal do hmotnej núdze bez vlastného pričinenia, pričom bolo preukázané, že keď prebiehal súd 29. 10. 2014 nemal ešte ani priznanú dávku v hmotnej núdzi, ktorá mu bola schválená od 1. 10. 2014 a nadobudla platnosť až 10. 11. 2014. Predložil exekučný príkaz na zadržanie vodičského preukazu, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin o priznaní dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur od 1. 10. 2014.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu, označil za zavádzajúce s tým, že navrhovateľ úmyselne celé roky neplatil výživné, dokonca nemal záujem platiť ani jeho časť, pretože opovrhoval rozhodnutiami predchádzajúcich súdnych konaní a nemal záujem o vyrovnanie dlhu na výživnom. Súdny exekútor využil svoje zákonné právo, zadržal navrhovateľovi vodičský preukaz, pričom do tejto situácie sa dostal z vlastného pričinenia. Rozhodnutie o priznaní dávok v hmotnej núdzi bolo vydané 10. 11. 2014 po podaní žiadosti navrhovateľa 28. 10. 2014. V mesiaci november bola navrhovateľovi vyplatená spätne pomoc v hmotnej núdzi, na základe čoho k rukám matky odporcu poukázal navrhovateľ poštovým poukazom sumu 10,- eur, čo na mesiac činí 5,- eur. Suma 5,- eur nie je 30 % z jeho priznanej dávky v hmotnej núdzi. Uviedol, že navrhovateľ namiesto toho, aby sa zamestnal, napáda rozhodnutia súdu, nerešpektuje rozhodnutia predchádzajúcich súdnych konaní, pričom on tento rok maturuje na Obchodnej akadémii v Martine a má záujem o ďalšie štúdium na vysokej škole a ani doterajšie výživné 99,58 eur nie je postačujúce na jeho ďalšiu prípravu do života.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom postupom podľa § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil.

Okresný súd správne založil svoje rozhodnutie na skutočnosti, že navrhovateľ súdu dostatočným spôsobom nepreukázal, že sa do stavu hmotnej núdze, a teda do súčasného sociálneho postavenia nedostal vlastným pričinením.

Tiež je potrebné uviesť, že ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine síce každému rodičovi bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery ukladá plniť výživovacu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, avšak i predmetné ustanovenie Zákona o rodine nemožno paušálne aplikovať na každý prípad bez ohľadu na odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré sa vekom dieťaťa stupňujú a prispôbovať ho individuálnym okolnostiam každého jednotlivého prípadu. Zároveň je potrebné predmetné ustanovenia Zákona o rodine aplikovať i v súvislosti s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliada súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako i na schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že vyvinul akékoľvek úsilie o to, aby sa zamestnal, našiel si aspoň brigádnicke možnosti nejakého príjmu, pričom je tiež potrebné zohľadňovať to, že od roku 2008, od kedy došlo naposledy k úprave výšky výživného sa zmenili pomery na strane odporcu, ktorý je v maturitnom ročníku stredoškolského štúdia, a teda suma 100,- eur na jeho výživu je pri zohľadnení zárobku matky a výdavkov, ktoré je povinná zo svojho zárobku na zabezpečenie domácnosti vynakladať, sumou minimálnou, ktorá pokrýva iba jeho základné potreby. Okolnosť, že matka odporcu v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s iným mužom, ktorý jej poskytol spolu so synom bývanie v jeho rodinnom dome, je pre posúdenie návrhu navrhovateľa na zníženie výživného bezvýznamná.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, odvolací súd toto ako správne, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by mu v súvislosti s odvolaním, podaným zo strany navrhovateľa, účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.